

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante C

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

citati sunt. Plin. lib. iij. natu. histo. Sauromatas
Scytharū gētes grāci vocāt: quas Sarmatas ro-
mani dicūt: vñ horū regio Sarmatia etiā a Pro.
dicit. Inde sarmatis hui⁹ atidis. Ouidi. Terreat
haud manes sarmatis vmbra meos: sed vt dixi
etiā a latinis populi hi Sauromatae appellanē.
Iuue. sat. ij. Vltra Sauromatas fugere hic libet.

S ante C

Scala. Require in dictione scalae.
Scalae plurali in nūme. declinat: testib⁹ Diome.
Varrone de lingua lati. Dona. Phoca: Salusti. i.
Iugur. Deinde ubi vnā atq; alterā scalā cōmū-
tā sunt. Et licet Quinti. dicat singu. nū. scalā p
ferre: barbarissimū esse. Hiero. in sing. nū. vltur
pauit: quom dixit in Gen. ca. xxvij. Viditq; in
sonijs scalā stantē sup̄ terrā: & cacumē eius tā-
gens celsū: & angelos quoq; dei ascendētes p̄ eā
& dominū inixū scalā dicentē sibi.

Scalpellū. Req. i. dic. scalptus. Scalpellus. Ibidē
Scalpo scalpis: & scalpurio scalpuris dici pōt: te-
ste Marcel. Plau. in aulularia. Vbi erat hāc de-
fossa ocepit ibi scalpurire vngulis.

Scalptum. Require in dictione scalptus.

Scalptus & scalptum declinari pōt: & diminutīe
scalpellus & scalpellū: instrumentū est ferreum
alias celtis appellatū.

Scandalū singu. nūme. neutri gene. est: in plurali
vñ tā mascul. q̄ neu. teste Pro. qd̄ quidē vocabu-
lū primū ab euāgelio acceptū est: qd̄ grāci etiā
σκᾶλδ & λον neuro genere proferunt.

Scapha cū exili gen⁹ est nauiculā: a σκαπτω
quod est cauo sic dicta: nō autē ab ea quā est sco-
pa: vt cū Catholico Vgu. somniauit.

Scaphitū cū exili & i. launo genus est vasis cōca-
uit: in quo cacare & meiere consueuerūt. Neq; a
scindo dis deducit: vt cū Catholico Vgu. som-
niauit: sed a σκαπτω quod est cauo descēdit.
Martia. Te potare decet gēma qui mētorā frā-
gis In scaphitū mōechae Sardanapale tuā.

Scateo scates secūda: & scato tis tertia cōiuga. de-
clinari potest. Lucre. lib. v. Et partum plano sca-
tere atq; erumpere campo.

Scato. Require in dictione Scateo.

Sceleratus. Require in dictione Scelus.

Scelerosus. Ibidem.

Scelus. Ibidem

Scelus cū c post s scribit: inde fit Scelus scelera-
tus scelerosus. Verū (vt sup Te. entij eunu. tra-
dit Dona.) scelerosus est multosq; scelerū: scelera-
tus vel vnus: scelerosus auctor sceleris: scelera-
tus: in quo scelus constitutū vel cōmissum est.
Hāc ille. Nonnūq; in pro scelerato scelerosus
ponit: teste Marcel. Aphraniū inducēte dicentē
in diuortio. O diem scelerosum & indignum.

Scena cū c post s: & æ diph. teste Priscia. scribit:
magis ex antiquorū magna cōsuetudie q̄ ex ve-
ra orthographia hoc obseruari phibēt. Nā cū

dictio sit grāca: quā apud illos absq; diphtho-
σκηπᾶ scribit apd nos etiā absq; æ dip. trās-
ferri debuit. Var. autē de hui⁹ dictionis scriptura
variā dixit fuisse verē opinionē: alijs. s. p̄ exi-
le (vt apud grēcos) scribēdā asseuerantib⁹: alijs
in signū pductionis syllabā p̄ æ diph. esse no-
tandū: quā etiā opinionē hoc est secundā cōfir-
mauit Apuleius: vt in dictione Syncerus infra
monstrabim⁹. Scena igit a nostris tradit in-
umbratio: teste Ser. nā (vt Serui. ipse scribit: &
Cassiodorus) a rusticis primū inumbrationis
causa compta fuit: vbi prius carmina incōdita
decantabā: quare a nōnullis tabernaculū tra-
ductū fuit. Virgi. Vel scēna vt versis discedat
frōtib⁹: Inde Scēnitæ populi quidā Arabiē no-
biles: teste Solino cognominati sūt: & ex ob &
scēna componit obsecnus a um: auctore Var.
At vñ Prisci. & Apuleius: ex ob & κοινο: qd̄
nos cēnū dicim⁹: obsecnū cū æ diph. s. littera
interposita compositū vocabulū phibēt: & tur-
pe quid & imundū scēare: vñ ex obs & cano: vt
idē dicit Priscia. obsecnus cōponit: vbi primū
diphthōgicā vocālē assumpsit: & tūc scēat abomi-
nabile auguriū: vt est apud Vir. geor. i. Obsec-
niq; canes: importunāq; volucres. Festus ab
obs deductū vocabulū tradit in hęc vba dicē-
scis frequētissim⁹ fuit vsus libidinū spurcarū
vnde & verba impudētia appellant oscēna: qd̄
si vñ dicit Festus: sine b & absq; diph. obsecnū
scribi opteret. Sena absq; c nomē est triū vrbū
teste Prolequarū vna vocat Gallica: & est Seno-
nū: alia Tuscorū mediterranea: alia i. Margina-
puicia. Declinat nōnūq; Senæ plu. in nū. Syl.
li. viij. Et danis et rubico & senonū de noīe sene
Sceptū cū c & t exilib⁹: grāci est: nā grāci σκη-
στροπ dicūt: neq; a cēpi p̄o deriuat: vt cū Ca-
tholico Vgu. somniauit. Virga erat qua reges
vtebant in louis similitudinē.

Schema hui⁹ atis cū ch aspirato: & hoc schema-
tū: teste Priscia. declinari pōt. Sili quoq; mō em-
blema & emblemātū: toreuma toreumatū: pe-
ripetasma peripetasmātū: epigrāma epigrāma-
tū: glaucoma glaucomātū: poema poemātū:
qd̄ & Cornelius Celsus tradit: & in Dona. Ser-
gius: & in dictione poematorū cōfirmat Mar-
cel. sed & hāc schema huius schemæ cōpit. Vñ
Plau. ait in Persa. Lepida cū decora schema: cul-
tus dicit vel ornatus.

Schematum. Require in dictione Schema.

Schisma hui⁹ matris cū ch aspirato & i latino scri-
bit: neq; a scindo deducit: vt cū Catholico som-
niauit Vgu. sed a σχιζω qd̄ est scindo descen-
dit. Nulla em̄ compit dictio in a terminata ter-
tiē decli. quē latina sit: vt Priscia. tradit: dici pōt
latine scissura. Pōt etiā declinari sce. ge. hēscis-
ma: nā & grāci σχισμα & σχισμα dicti.

Scindo dis facit in pto scidi: teste Priscia, Papini^o lib. theba. viij. Ora q3 pectoraq3 & viride scidit horrida veste. Gel. aut lib. viij. nocti. ait. dicit q3 format etia scidit preteritū: & inducit Accium ita dicentē. Nō ergo aquila: ita vt p dicit scicide rat pectus. & Neun^o in testicularia ait. Immo q3 scidimus confindā. Enni. in Melampo. Cum saxum sciderat.

Scio scis facit i futuro indicatui modi sciā & sci bo. Teren. in Adel. Hinc scibo iā vbi fiet. & facit in supino sciū: a quo fit scitor deponens: qd inuestigare vel interrogare fcat. Vir. æneid. ij. Tū vō ardem^o scitari & querere causas. A scio scis fit scisco sciscis & sciscor deponēs idē scans qd & scitor. Aliud tñ fcat apd Festū: quom ait Sciscito sententiā dico.

Sciscito. Require in dictione Scio.

Sciscitor. Ibidem.

Scisco. Ibidem

Scitor. Ibidem.

Sciscor. Ibidem

Scobina nā. Req. in dic. Scobs Scobis. Ibidem.

Scobs hui^o scobis foemi. gene. est: teste Prisci. At

vō Phocas masculis scobis declinari pcepit id ē qd ab aliqua materia minutissimū decedit: dū vel p ferrā secat: vī p terebrā pforat: sed & ex attritione laterū scobs habet: qua frequēter ad metalla & pavimēta tergēda seduli ministri vtunt: vñ Hora. in sermo. ait. Vilibz in scobis: in mappis: in sedbe quantus Cōsistat sumptus neglectus flagitiū ingēs. Ten lapides varios lutilēta radere palma. Vir. in Priapea. Nemo viderit hāc vt expuentē quā p sanguine puluerē scobēq3. A scobe scobina deriuat fabrile instru mētū: quā a nōnullis etiā scobs appellat. Var. de lingua lati. Comici cuiusdā verba enarrans. Scobina (inquit) ego illū actutū arrasi. Scobs hui^o scrobis mascul. gene. est: testibz Pro. & Ser. sup. ij. geor. Sed a Phoca hic scrobis in recto declinat. Priscia. aut itā foemi. q mascul. ge. esse tradit: qd & placet. Vñ et Luca. li. viij. ait. Exigua trepidus pñt scrobe. i. fossā. Et Oui. meta. vi. Et procul aggesta scrobibz tellure duabz. Masculi. aut gen. ptulit Plau. quom dixit in Amphitruone. Ibi scrobes effodi duplos

Scrobis. Requi. in dicti. Scobs Scrobs. Ibidem.

Scopa. Require in dictione Scopas.

Scopas cū exili: ppritiū fuit viri nomen. Scopa villa quædā est Lybies: teste Prole. Scopa etiā pavimēta verrunt. Hora. Vilibus in scopis: in mappis: in scobe quantus Consistat sumptus. Scopo as prima: & scopo is tertia cōiuga. declinari pōt. Hiero. in Esaiā ca. xiiij. Et scopabo eā in scopa terēs. Psalmographus. Et scopabā spiritū meū. Scopo primā cōiuga. facit in pto sco pauit: tertiā aut scopsi.

Scorpio. Require in dictione Scorpius.

Scorpius & scorpio dici pōt. Verū (vt Cap tra

dit) scorpius animal est: scorpio vō res bellica. Compit tñ & scorpio p animal: vnde in eua gelio Lucē legiū ca. x. Ecce dedi vobis potestātē calcandi sup serpētes & scorpiones: & sup om nē virtutē inimici. Græcū est vocabulū: neq3 ab arcu: vel harpæ: vel scorto deducit: vt somnia bundus tradit Vgu.

Scortæ meretrices appellant. Scortes vō pelles testū arietinorū vocant: vt scribit Pompeius. Scotonia cū c & t exilibz infirmitas quædā est te nebrofita: ē inducēs. vnde & obtenebratio dici potest: nā a σκότης quod est vertiginor descendit: non autē a scuto: vt cum Catholico Vgu. somniauit.

Scriptio. Require in dictione Scriptū.

Scriptū: scriptio & scriptura in vna significatiōe accipi pñt: teste Marcel. Var. Auarus foeneratōr lucri rē scripture duplicarat. Cice. tusc. v. Impulsi sumus ad philosophiæ scriptiones.

Scriptura. Require in dicti. Scriptum.

Scruto. Require in dictione Scrutor.

Scrutor. aris. deponēs est verbū: quod tñ Probo dicit esse cōe: sed & scruto as vtēres protulere testibus Marcell. Priscia. Vnde Plau. in aulula. ait. Postremo hunc cā perscrutauī augurio.

Scuta. Require in dictione Scutum.

Scutella. Ibidem.

Scutica cum c exili vtrobiz & t nō aspirato: & i latino: nō venit a scuto: vt cū Catholico somniauit Vgu. nā scutū primā producit syllā. vt est apud Virg. Et scuta latenna condūt. Scutica aut primā corripit: dicte Persio. Atq3 hic: quē ad stirgiles & scutica: & metus agit herilis. Dicta est aut scutica a σκῦτο: quod est corium: est cū flagellum ex corio.

Scutra. træ. Require in dictione Scutum.

Scutulum. Ibidem

Scutula. Ibidem.

Scutum cū c & t exilibz neutro genere: & scuta foeminino: teste Priscia. declinari pōt: & format p diminutiōnē scutella: teste Diome. necnon & scutulla: teste Priscia. Luci. lib. vi. Scutulā lignē olam in cerebro infixit. Scutula vas ē octo vn ciarum capax. Marcial. Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno. Vgutio dicit: q ab eo quod est scutū fit diminutiue scutulum. Scutra genus est vasis. & a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.

S ante E

Seco secas facit in præterito secui: in supino secū Reseco tamen facit in præterito resecaui & rese cui: in supino resecatum & resectum. & significat secare vel excidere: & nōnunq3 pro sequor ponitur: teste Marcello: dicente Virgilio lib. x. æneidos. Quæcunq3 est fortuna hodiū quam quisq3 secat spem: id est sequitur. Ab huius verbi supino sectum fit Seator deponens verbum: P iij